

ת"פ 4886/11/18 - מדינת ישראל נגד חסן מיעארי, חנן מיעארי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 4886-11-18 מדינת ישראל נ' מיעארי(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופט אבי לוי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. חסן מיעארי (עציר)

2. חנן מיעארי (עצור/אסיר בפיקוח)

גזר דין

כללי

שניים הם הנאשמים, המצויים במרכזו של גזר-דין זה, והשניים הלא-הם אישה ובן-זוגה, הורים המתגוררים עם שני ילדיהם, בדירה בקומה השנייה בבניין בן 3 קומות בכפר-יאסיף. הנאשם 1 הוא חסן מיעארי; ואילו הנאשמת 2, רעייתו, חנאן מיעארי.

כתב-האישום המקורי, אשר הוגש בעניינם (ביום 4.11.18), תוקן, לאחר שהשניים כפרו תחילה בכל עובדות כתב-האישום המקורי, חזרו מן הכפירה ונטלו אחריות מלאה לכל המיוחס להם במסגרת אותו כתב-אישום מתוקן. תיקון כתב-האישום נעשה ביום 5.2.19 (לא לפני שנשמע חלק ארי מפרשת התביעה בתיק).

הסדר הטיעון כלל את תיקון כתב-האישום וכן הסכמה עונשית ביחס לעונש, הראוי להיות מוטל על הנאשמת 2. בכל הנוגע לדינו של הנאשם 1, סוכם, כי עניין זה יונח לשיקול-דעתו המלא של בית-המשפט.

עובדות כתב-האישום המתוקן וסעיפי האישום הכלולים בו

עובדות כתב-האישום המתוקן לימדו, שבמהלך שנת 2018 התגוררו שוכרים בני משפחת נוג'ידאת בשכירות בדירה, הממוקמת בקומה השלישית מעל לדירת מגורי הנאשמים הנ"ל. במהלך חודש ספט' 2018 עזבו בני משפחת נוג'ידאת את דירתם ופינו אותה מרכושם. מיום הפינוי ואילך, **החל הנאשם 1 מחזיק בדירה המושכרת סמים מסוכנים מסוגים שונים בכמויות גדולות וכן משקל דיגיטלי לצורך שקילת הסמים, אריזות ניילון לשם החזקתם וכן חומר מסוג בנזוקאין על-מנת לערבב באמצעותו את הסמים.**

ביום 17.10.18, החזיקו שני הנאשמים יחדיו, מחוץ לחלון דירתם-הם **62 אריזות מאלומיניום כשאלו מקופלות ובהן סם מסוכן מסוג שרף של קנביס (חשיש) במשקל כולל של 185.77 גרם נטו.** בגין כך, הורשעו השניים

בביצועה של עבירה שעניינה **החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס (חשיש) במשקל כולל של 185.77 גרם**, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

במהלך פעילות של משטרת ישראל, שנערכה ביום 17.10.18, בשעת ערב, במסגרת חיפוש, שנערך בדירה המושכרת הנ"ל **נמצאו סמים מסוכנים בכמויות הבאות - 2543 טבליות MDMA, 7.75 גרם נטו של קוקאין, 3,169.27 גרם נטו של חשיש ו-2,788.27 גרם נטו של קנביס**.

כן נמצא בחיפוש **מחוץ לחלון דירת-הזוג על-גבי סככה 3 שקיות המכילות 62 אריזות של קנביס כמפורט לעיל. הסמים שנתפסו היו מחולקים לעשרות אריזות**.

לאור זאת, הורשע **הנאשם 1** בהחזקת 2543 טבליות MDMA, 7.75 גרם נטו של קוקאין, 3,169.27 גרם נטו של חשיש ו-2,788 גרם נטו של קנביס, **עבירות רבות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש].

כתב-האישום המצורף

בתהליך גזירת-דינו, ביקש הנאשם, כי יצורף לתיק שנדון מלכתחילה לפניי תיק **נוסף**, אשר הוגש לפני בית-משפט השלום בעכו (ת.פ. 30496-04-18). במסגרתו, הואשם הנאשם בכך, שביום 30.4.17 בשעת בוקר נמצאו במסגרת חיפוש שנערך בביתו **סמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל 84.60 גרם נטו (ב-2 אריזות); במשקל נטו של 8.36 גרם (ב-10 אריזות) במשקל 8.68 גרם (ב-10 אריזות); חשיש במשקל נטו 16.46 גרם (ב-7 אריזות), במשקל 12.93 גרם נטו (ב-8 אריזות); 32.04 גרם נטו (מחולק ל-12 אריזות); במשקל 13.3.6 גרם (ב-8 אריזות); במשקל נטו 14.65 גרם (ב-6 אריזות)**. הוא הודה בביצוע המעשים הללו כולם והוא הורשע, אפוא, לפי הודאתו בעבירה שעניינה **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** (בניגוד לסעיף 7 (א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו (בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין) על כי השליך את הסמים לכיוון הקרקע כשהבחין בבוא השוטרים לביתו על-מנת לערוך חיפוש.

דינו של הנאשם 1 ייגזר בגין עבירות אלו גם כן במסגרת גזר-דין זה.

הסדר-הטיעון

במסגרת הסדר-הטיעון, התבקשתי להטיל על **הנאשמת 2** מאסר בפועל בן **4 חודשים** ולהורות על **הפעלת עונש מאסר-על-תנאי בן 3 חודשים** שהוטל עליה בתיק קודם, כאשר **חודשיים ירוצו במצטבר** לעונש המוטל כעת ואילו חודש אחד ירוצה בחופף. התוצאה המוצעת - שתוטל על הנאשמת 2 **תקופת מאסר לריצוי בפועל בת 6 חודשים**. הוצע, כי אבחן את האפשרות שהנאשמת 2 תרצה עונשה האמור בדרך של **עבודות שירות** וכי אם הממונה על עבודות השירות ימליץ על כך, יבקשו הצדדים במאוחד כי העונש ירוצה בעבודות שירות ולא בכליאה ממש. עוד התבקשתי להטיל על הנאשמת 2 עונש מאסר על-תנאי לשיקול-דעתי. התבקשתי, בהתאם להוראת סעיף 37א לפקודת הסמים המסוכנים, להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשמת 2.

אחר הדברים האלה, הפניתי את הנאשמת לממונה על עבודות השירות, על מנת שיבחן אם היא אכן כשירה לרצות מאסר על דרך של עבודות שירות. זה המקום לציין, כי חוות הדעת הנ"ל התקבלה אל תיק בית המשפט ביום 11.3.19 ולפיה הנאשמת **נמצאה מתאימה לריצוי עונש מאסר בדרך זו.**

כאמור, בכל הנוגע לנאשם 1, הותירו הצדדים את עניין עונשו לשיקול-דעתי המוחלט שכן לא הושגה כל הסכמה ביניהם בסוגיה האמורה.

ראיות לעונש

תסקיר שירות המבחן (בעניינו של הנאשם 1)

מהתסקיר עולה, שהנאשם בן 33, אב ל-3 ילדים (בני 6-2 שנים) וכי טרם המעצר עבד בעיקר בתחום הקייטרינג (וגם כקבלן-משנה בתחומי השיפוצים ובסחר בכלי-רכב). עלה, כי בנערותו התאפיין בחוסר-שקט והסתבך לעיתים בפלילים על רקע אלימות. עלה כי הוא סבל מאלימות בבית ויש להניח שזה מקורה של אותה התנהגות אלימה. צוינו הרשעותיו הקודמות (בעבירות רכוש, אלימות וסמים וכן סחיטה וגניבה, שבגין נשא במאסר בן 18 חודשים). במהלך ריצוי המאסר ולאחריו, השתתף בקבוצות לשליטה בדחפים ולדבריו, הצליח להתגבר על דחפיו האלימים. ביחס לעבירות הנדונות כאן צוין, כי הוא נוטל אחריות וציין שביצע את מעשי העבירה על רקע מצוקה כלכלית שאליה נקלע הנאשם. לדבריו, ברקע הדברים, היה אדם אשר הפעיל עליו לחצים לפעול מטעמו בתחום-הסמים כפי שפעל. הוא הביע חרטה על מעשיו ועמד על המחירים האישיים הכבדים שהוא משלם בגינם.

שירות המבחן התרשם, שחרף התגברותו על דחפיו האלימים הוא שימר קשרים עם גורמים עברייניים, מה שהוביל להסתבכותו הנוכחית. הוא בעל רצון לקיים חיי-משפחה נורמטיביים, חש חרטה ותסכול על הסתבכותו אך מביע עמדה קרבנית ביחס אליה. השירות התרשם ממתן לגיטימציה מצדו לשימוש בדרכים עוברות-חוק לקידום צרכיו האישיים, מהתעלמות מהשלכות מעשיו על אחרים ומהעדר-יכולת להפנים את הכלים שניסו להקנות לו בטיפול-עבר.

לפיכך, ובשל חומרת העבירות **לא מצא השירות להמליץ על טיפול או ענישה בקהילה.**

ראיות מטעם המאשימה

ביחס לנאשם 1

הוצג לפניי תדפיס מידע פלילי, המתייחס לנאשם 1. ממנו למדתי, שבשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה, גניבה וסחיטה בכוח וריצה בגין כך 18 חודשי מאסר (לאחר הפעלת עונש מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד נגדו). בשנת 2013 הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ונדון ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; בשנת 2008 הורשע בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית ובשתי עבירות של חבלה כשהעברין מזוין.

ב"כ המאשימה אף טרח והציג לפניי את פרוטוקול בית-משפט זה בעניינו של הנאשם משנת 2015 שבמסגרתו נגזר דינו. הופניתי לכך, שאז ציין הנאשם (בדברו האחרון) שהוא אדם חדש, שאינו רוצה לחזור על המעשה וכי הוא מבקש לנוכח

הולדת בנו להתחיל מחדש. ב"כ המאשימה אף הפנה לאמור באותו גזר-דין ביחס להערכת שירות המבחן ביחס אליו - כי הוא אינו בשל דיו להליך של צדק מאחה וכי קיימת סבירות גבוהה לחזרה על התנהגות פוגענית אם לא יזכה לתהליך טיפולי משמעותי.

ביחס לנאשמת 2

הוגש תסקיר מידע פלילי גם ביחס לנאשמת 2. ממנו למדתי, כי הנאשמת הורשעה בשנת 2017 בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים. **הוטל עליה אז עונש מאסר על-תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור על פקודת הסמים המסוכנים. עונש זה הוא בן (ולדעת התביעה חב) הפעלה היום.** למדתי, כי הרשעה זו עניינה היה בהחזקת 13 טבליות של MDMA וכן של נייר מקופל ובו 0.8414 גרם נטו של MDMA ו-3 טבליות של כלורו-מטא-אמפטמין.

ראיות הגנה (ביחס לנאשם 1 בלבד)

מטעם ההגנה העיד לפניי מר חאג' וועד אללה. עד זה, בעל הדירות שבהן בוצעו העבירות המפורטות לעיל סיפר על הנאשם שהוא בחור "מאוד מאוד ישר", אשר מצבו הוגדר כקשה במישור הכלכלי (ולפיכך התקשה לעמוד בחובותיו כלפי העד). העד ציין שהוא, כמו גם שכניו של הנאשם, מחבבים אותו וכי לא ידוע לו על מעשים פסולים שהאחרון ביצע. הנאשם מתגורר בדירה שבבעלות העד מזה 6-7 שנים, מועסק בעבודות שיפוצים.

טיעוני הצדדים

התביעה

ב"כ המלומד של המאשימה, עו"ד ד"ר בר, עמד בתחילת טיעוניו בכתב על ההצדקות להחמיר בענישתו של הנאשם 1. הוא ציין, שראוי להטיל עליו מאסר לתקופה משמעותית מאוד מאחורי סורג ובריה לצד מאסר על תנאי, פסילת רישיון חילוט כלי-רכב וסכום מזומן. הטעמים לכך, לדבריו, הם אלו -

חומרתן של עבירות הסמים, נזקיהן הקשים לחברה וליחידים והצורך להילחם בהם תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה גמול ומניעה על חשבון ההתחשבות בנסיבות אישיות. הוא הצביע על העונש המירבי הגבוה הקבוע לצד כל אחת ממעשי העבירה שבביצועם הורשע הנאשם; על פגיעתן הקשה של עבירות הסמים במעגלים החיצוניים למעגל המשתמשים - מעגלם החברתי והמשפחתי וכן מעגל נפגעי-העבירות שנובעות מצריכת סמים. באורח קונקרטי, הרחיב ב"כ המאשימה דברים ביחס להיות סם ה-MDMA הרסני באופיו, תוך עמידה על פגיעתו במערכת העצבים המרכזית של המשתמש בו ועל כך שהוא גורם להתמכרות קשה. הדברים אף באו לביטוי בפסיקת בתי-המשפט.

כן הרחיב ב"כ המאשימה בדברים ביחס לסם מסוג קוקאין ועמד על כך, שמדובר בסם קשה ביותר הגורם נזקים אדירים לצורכים אותו - פגיעות גופניות ונפשיות חמורות ואף מוות כמו גם נזקים עקיפים לצרכן ולסביבתו כולה. הוסיף ב"כ המאשימה והדגיש, שביצוע עבירות סמים כה מסוכנות, בכמויות גדולות כל-כך, אשר אפשרו הפצתם בקרב צרכנים רבים מחייב הטלת ענישה מחמירה. עוד עמד ב"כ המאשימה על חלוקת הסמים לאריזות רבות והחזקת משקל דיגיטלי כמו-גם

חומר לערוב סמים, מה שמלמד על פוטנציאל-הפצה לצרכנים רבים. לדבריו, נסיבות תפיסת הסמים מצביעות על מעורבות משמעותית מצדו בעולם הסמים מה שמחייב גם כן החמרה בענישה. עיון בכתב-האישום המצורף מלמד, כי בחודש אפריל 2017, כשנה וחצי לפני העבירות נשוא כתב-האישום המקורי, היה מעורב הנאשם בביצוע עבירות סמים, מה שמלמד גם כן על מעורבות עמוקה בעולם הסמים וכזו אשר נתמסכה תקופה לא-קצרה. הוא ציין, שלימוד השוואתי של שני התיקים מלמד על שיטת ביצוע דומה (השלכת הסמים בבוא השוטרים לבצע חיפוש).

ב"כ המאשימה עמד בהרחבה על עברו הפלילי המכביד של הנאשם 1, על כך שהוטלו עליו פעם אחר פעם עונשי מאסר מותנים, מה שלא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות נוספות. כל אלה מלמדים, לדעת ב"כ המאשימה על אדם השקוע עמוק בעולם הפשע, אדם הנעדר מורא מפני החוק ומהווה סכנה מתמדת כלפי הציבור.

ב"כ המאשימה הפנה תשומת-הלב לכך ששירות המבחן בתסקירו לא המליץ על טיפול בקהילה, העשוי להפחית מסוכנותו של הנאשם לציבור; הוא הצביע גם על כך, שהשירות אבחן עמדה קרבנית מצדו של הנאשם הנותנת לגיטימציה לשימוש בדרכים עוברות-חוק לצרכיו האישיים תוך התעלמות מהשלכות מעשיו על אחרים.

ב"כ המאשימה סבר שהתנהלותו של הנאשם מלמדת על העדר חרטה או נטילת אחריות. הוא ביסס מסקנתו על שקריו של הנאשם במשטרה, על כפירתו באשמה בתחילת ההליך בבית-המשפט ועל שנוהל הליך שמיעת ראיות (חלקי) לפניי. הוא ציין כי לפיכך, אין הנאשם זכאי להקלה לה זכאי מי שמודה כבר בשלבי החקירה במיוחד לו. הוא הוסיף וציין, כי הקושי בחשיפת עבירות סמים אף הוא מצדיק ענישה חמורה (האמורה להטות את מאזן הכדאיות).

ב"כ המאשימה עמד על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המהוות אבני-היסוד בקביעת מתחם העונש ההולם: התכנון, אשר ליווה את העבירה (החזקת הסמים בדירה שאינה בהחזקתו של הנאשם); חלקו הכמעט-בלעדי בביצוע המעשים; הנזק החמור העלול היה להיגרם לו מצאו הסמים דרכם לשוק; הבנתו הטובה של הנאשם את משמעות מעשיו.

ב"כ המאשימה ציין כי מדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא היא מחמירה, תוך שהפנה אל שורה של פסקי-דין שהוטלו בכגון דא בבית-המשפט העליון.

לאור כל זאת, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 4 לבין 6 שנות מאסר לצד עונש מאסר -על-תנאי, קנס ופסילה מהחזיק רישיון נהיגה.

ביחס למתחם העונש ההולם ביחס לתיק המצורף, עתר ב"כ המאשימה שאעמידו על 6-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו במצטבר לעונש המוטל בתיק העיקרי.

בשים לב לעבר הפלילי, הכולל הטלת שנת מאסר בשנת 2015 בגין עבירות חמורות של סחיטה באיומים, הוצע להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי בסמוך לרף העונש העליון במתחם. בהקשר זה, ציין ב"כ המאשימה, שזו המלצתו, שכן מדובר במי שחרף מצבו המשפחתי (נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים) פעם אחר פעם מסתבך בעבירות פליליות ומבטיח לערכאות השיפוטיות לשנות דרכיו אם תינתן לו ההזדמנות לעשות כן. התבקשתי להטיל גם מאסר מותנה ארוך וחילוט כלי-הרכב (כאשר יכול שרכב מסוג טויוטה שישוחררו במידה שיופקד סך של 40,000 ₪ תמורתו לקרן חילוט הסמים).

עוד התבקשתי להטיל על הנאשם עונש פסילת רישיון-נהיגה.

בכל הנוגע לנאשמת 2 עתר ב"כ המאשימה שאמץ את הסדר-הטיעון ככתבו וכלשונו ובלבד שיוטל עליה, לצד עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, עונש מאסר מותנה משמעותי בהתחשב בכך שמאסר מותנה קודם לא הרתיעה מפני ביצוע עבירה דומה.

ההגנה

הסנגור המלומד, עו"ד גאנץ, עתר, בפתח טיעונו הכתובים לכך, שאקבע שמכלול המעשים שבעשייתם הורשע הנאשם הם בגדר "אירוע אחד" במובנו של מונח זה, המצוי בסעיף 40 לחוק משהנאשם ביקש את צירוף התיק הנוסף במסגרת "ניקוי שולחן". לחלופין, אם אבחר לקבוע מתחמים נפרדים לתיקים השונים, התבקשתי להורות על חפיפת העונשים המוטלים בשני התיקים.

הסנגור המלומד הפנה אל שורה ארוכה של פסקי-דין, אשר לדעתו, דומים לעניינו של הנאשם שלפניי, ואשר במסגרתם הוטלו עונשי מאסר קלים הרבה יותר מאלו שלהם עותרת התביעה. בהתחשב בכל אלה, הציע הסנגור המלומד שאקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 לבין 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים.

בהמשך דבריו, עתר הסנגור שאעשה שימוש בהוראת סעיף 40 לחוק, ואטיל על הנאשם עונש בהתאם לצורכי שיקומו, משקיים, לדעתו, סיכוי סביר לשיקומו של הנאשם. הוא ציין, כי במעשיו של הנאשם לא דבקה חומרה, המצויה בסעיף 40 לחוק. הסנגור לא התעלם מכך, ששירות המבחן כלל לא המליץ על תוכנית טיפולית, אך טען כי הדבר נבע מכך שהנאשם מצוי במעצר עד תום ההליכים, מה שכמובן מקשה מאוד על השירות לתכנן עבורו תוכנית שיקומית. אין בכך כדי ללמד, לדבריו, שעניין לנו בנאשם שאיננו בר-שיקום. לדעתו, חיינו מכוונים היום לכיוונים חיוביים להבדיל מאשר בעבר. הסנגור הדגיש את ההלכה שלפיה התסקיר איננו מחייב את בית-המשפט וכי בכגון דא, להתרשמות בית-המשפט נודעת משקל משמעותי. הנאשם הוכיח כבר, כי הוא למד את לקחו כשהוענש בגין עבירות אלימות והשתקם כך שאין הוא עוד אדם אלים ולא הסתבך בעבירות אלימות כלשהי מאז ששוחרר ממעצרו הקודם. הסנגור טען, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, שילם מחיר כבד וחש אכזבה מעצמו. הסנגור ציין, כי מקרהו של הנאשם איננו נופל לגדרם של המקרים שבהם יש לתת משקל לשיקולי מניעה (סעיף 40' לחוק) הרתעה אישית (40') או הרתעת הרבים (40'ז').

הסנגור עמד בהרחבה על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות וטען, כי אלו אינן מחמירות. מדובר כאן, כך הדגיש, בתיק שעניינו החזקת סם ולא בתיק שעניינו סחר בסם על המשמעות הרבה הנובעת מכך. לא נגרם כל נזק פועל יוצא של מעשי-הנאשם; הסמים נתפסו וכך נמנעה הפצתם הפוטנציאלית. רוב הסמים אשר נתפסו היו מסוג חשיש וקנביס, סמים "קלים" אשר נזקיהם אינם רבים כמו נזקיהם של סמים קשים יותר.

הוסיף הסנגור והדגיש, כי בטבליות ה-MDMA שנתפסו (2543 במספר) לא נמדדה כמות החומר הפעיל ולפיכך, יש להניח שמדובר בכמות קטנה של חומר פעיל, מה שמשפר את מצבו המשפטי של הנאשם.

לדעת הסנגור המלומד, העבירות בוצעו ללא תחכום יוצא-דופן וללא תכנון רב.

עמוד 6

בבואו להתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עמד הסנגור המלומד בהרחבה על כך שמדובר בנאשם צעיר שכל חייו לפניו; מי שעושה הכל כדי להשתקם וכואב את מצבו. לדעת הסנגור מאסר ארוך יקריס את חייו ויפגע קשות ברעייתו ובילדיו הקטנים. הנאשם ניזוק תדמיתית ותעסוקתית כתוצאה מההרשעה ומהכרזתו כסוחר-סמים. הנאשם מתחרט על מעשיו מעומק ליבו ומבקש להשתקם. חולטו שני כלי-רכב שערכם הכולל עולה על 100,000 ₪ למרות שטרם השלים את התשלום עבורם למוכריהם. הסנגור הצביע על התנהגותו הטובה של הנאשם במסגרת המאסר, שבאה לידי ביטוי בשמשו כ"תומך" בבית-הסוהר מאז חודש נובמבר 2018.

בדבריו בעל-פה הדגיש הסנגור המלומד את ההודאה (גם אם המאוחרת), את נטילת האחריות המלאה, את הרצון "לנקות שולחן" שבאה לידי ביטוי בצירוף תיק נוסף (שלא היה נקי מבעיות ראייתיות לדבריו) ואת רצונו המובהק של הנאשם לשוב למוטב.

בכל הנוגע לדינה של הנאשמת עתר הסנגור לאימוץ הסדר-הטיעון תוך אימוץ המלצת הממונה על עבודות השירות ולהטיל עליה עונש כאמור, שירוצה בהקדם האפשרי. הסנגור הדגיש, כי השניים מתכוונים לעזוב את הכפר שבו גרו ובו בוצעו העבירות הנ"ל.

הנאשם בדברו האחרון

הנאשם ציין, בדברו האחרון, כי הוא ער לכך, שביצע מעשה חמור והוא הביע חרטה על כך. הוא ציין שעשה את שעשה מפאת מצוקה כלכלית שאלה התגלגל. הוא הביע חוסר-רצון להמשיך ולחיות באורח-החיים המתואר בכתב-האישום. הוא ער לכך שילדיו ורעייתו נפגעו ממעשיו ומעוניין להתחיל חיים חדשים. לדבריו, עמד להתגרש מרעייתו על רקע הפרשה הנדונה כאן והבושה שנלוותה לה. הסנגור ביקש את עזרת בית-המשפט להתחיל חיים חדשים במקום מגורים חדש בהקדם האפשרי.

דין והכרעה

עניינם של הנאשמים הניצבים לפני לצורך גזירת-דינם שונה בתכלית ומחייב התייחסות נורמטיבית נפרדת לחלוטין, חרף היותם שותפים לכתב-האישום (העיקרי) ולחיים.

אתחיל בדיון בעניינה של הנאשמת 2.

הנאשמת 2, אשר עניינה פשוט יותר לגזירה, הורשעה בכך שהחזיקה ביום 17.10.18 (ביחד עם הנאשם 1) ב-62 אריזות של קנביס במשקל 185.77 גרם נטו. בעברה הרשעה (משנת 2017) בעבירה של החזקת סם מסוכן **לצריכה עצמית**, על כי החזיקה 13 טבליות של MDMA וכן כ-0.84 גרם מהסם האמור ו-3 טבליות של אמפטמין אחר. תלוי ועומד נגדה מאסר מותנה בן 3 חודשים בגין אותה הרשעה. בעניינה, כמפורט לעיל, הושג הסדר-טיעון, המתחשב בהיותה אם ל-3 קטינים רכים מאוד בגילם ובכך שבעלה, הנאשם 1 צפוי לתקופת מאסר ממושכת.

במסגרת הסדר-הטיעון הוצע לי להטיל עליה עונש מאסר (כולל) בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד עונש מאסר-על-תנאי.

ייתכן, בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, הסדר-הטיעון סביר בעיניי, ואינני רואה הצדקה לחרוג ממנו, בוודאי לא בשים לב להלכותיו הברורות של בית-המשפט העליון בכגון דא (ראו לעניין זה: ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.12.02; וליחס בין הסדר טיעון "סגור" לבין הצורך בשרטוט מתחם הענישה - ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 28.1.18).

הנאשמת הורשעה אמנם בהחזקת כמות בלתי-מבוטלת של סם מסוכן (185.77 גרם נטו). עם זאת, האמור בסם מסוג קנביס, אשר איננו נתפס כסם "קשה"; הכמות בה מדובר אמנם בלתי-מבוטלת, אך בהתחשב בכמות אשר הוגדרה בדין כמסחרית (15 גרם) אין האמור בכמות סיטונית ממש. הרשעתה הקודמת אמנם מכבידה ומקשה את מצבה; דא עקא, האמור היה שם בהרשעה בעבירה של החזקת סם **לצריכה עצמית** דווקא (שלא כבמקרה הנוכחי) וכאשר הסם בו מדובר היה אז הוא סם מסוג אחר לחלוטין (סמים ממשפחת האמפטמינים) בכמויות שאינן גדולות כלל ועיקר (כ-16 טבליות סם בלבד).

לשיטתי, ולאחר שעיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות החזקת סמים **מסוג קנביס, בכמות דומה**, שלא לצריכה עצמית (ראו להלן: הפרק העוסק במדיניות הענישה בעניין תיקו הנוסף של הנאשם 1), תחתית מתחם העונש ההולם בגין העבירה בה הורשעה הפעם בהחלט עשויה לעמוד על 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (לצד עונש מאסר על-תנאי); הפעלת עונש המאסר המותנה (בחלקו) בחופף היא סבירה לנוכח נסיבותיה האישיות המיוחדות והעובדה שהיא אם לשלושה ילדים קטנים אשר אביהם מצוי במאסר לתקופה ממושכת.

אני מורה, אפוא, על אימוץ הסדר-הטיעון בעניינה של הנאשמת 2 ככתבו וכלשונו.

אפנה, כעת, לדון בעניינו של הנאשם 1.

לא נמצאה מחלוקת בין הצדדים שלפניי בכל הנוגע לשאלה כיצד יש להשקיף על האישומים, אשר יוחסו לנאשם במישור של **מספר האירועים הנכללים בהם**.

כידוע, סעיף 40'ג' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 מחייב קביעת מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד. ההלכה הפסוקה בכגון דא קובעת כי רק מקום בו מתקיים "קשר הדוק" בין העבירות השונות (ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 29.10.14) ניתן להשקיף עליהן כאל אירוע אחיד המחייב קביעת מתחם עונש הולם אחיד. זה איננו המקרה כאן. התיק המקורי עניינו בהחזקת סמים שלא להחזקה עצמית שבוצעה **בחודשים ספט'-אוק' 2018** ואילו כתב-האישום המצורף עניינו בביצוע החזקת סמים שלא לצריכה עצמית **בחודש אפריל 2017**, כמעט שנתיים קודם לכן. אליבא דכולי עלמא אין למצוא "קשר הדוק" בין האירועים למעט מהות העבירות. לפיכך, ייקבע מתחם עונש הולם לכל אחת מהן בנפרד.

אדון, תחילה, אפוא, במתחם העונש ההולם המתייחס **לאירוע הכלול בכתב-האישום המקורי**. כזכור, המדובר בהחזקת סמים מסוגים שונים מהלך תקופה בת כחודש ימים. לצד החזקת הסמים עצמם מדובר היה גם בהחזקת משקל דיגטלי, אריזות ניילון חומר-ערבוב. הסמים אשר הוחזקו כללו קנביס (2788 גרם), חשיש (185 גרם וכן 3,169 גרם) MDMA (2543 טבליות); וקוקאין (7.75 גרם).

האמור בכמויות סמים בלתי-מבוטלות; האמור **במגוון רחב** למדי של סמים; ההחזקה נעשתה בדירת מגוריו (מקצתה) ובדירה ריקה המצויה קומה מעליה (ברובה); **מציאת הסמים הייתה בנסיבות מחשידות מאוד** (כשבסביבתם חומרי ערבוב, משקל אלקטרוני ושקיות פלסטיק); בין הסמים שנתפסו הן סמים מסוגים שאינם קשים (חשיש ומריחואנה) אך גם **סמים קשים אשר נזקיהם למשתמשים ולסביבתם קשים וחמורים** (קוקאין ו-MDMA). גם סמים אחרונים אלו הוחזקו בכמויות בלתי-מבוטלות. 2543 טבליות MDMA הן כמות גדולה של סם מסוג זה ודברים דומים ניתן לומר על כמות בת 7.75 גרמים של קוקאין.

הערכים החברתיים המוגנים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם ברורים - עניינם בבריאות הציבור, בהגנה על הציבור מפני נזקיהם הישירים והעקיפים של ההתמכרות לסמים מסוכנים. מידת הפגיעה בערכים הללו ממשית ומשמעותית. במקרה שבו מוחזקות כמויות כה משמעותיות של סמים (ובכלל זה סמים קשים) בנסיבות המלמדות כי ההחזקה נועדה להפצה, אין ניתן להימלט מהממצא והמסקנה המתבקשת והיא שהפגיעה בערך החברתי המוגן היא משמעותית.

מדיניות הענישה בכגון דא מחמירה. בית-המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך למגר את תופעת הפצת הסמים המסוכנים ובפרט הקשים שבהם ועל הצורך להחמיר בענישת מעשים אלה. עמדה על כך כב' השופטת פרוקצ'יה, במסגרתו של ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.6.10) בצינה כדלהלן:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות שעניינן החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. כאן המקום לציין, כי מדיניות הענישה בעבירות הנ"ל תלויה **בנסיבותיו** של כל מקרה ומקרה. במובן זה, נודעת חשיבות מרובה **לסוג הסם המוחזק ולכמותו** (ראו: ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' חיים אוחיין**, ניתן ביום 6.9.09). אזכיר, כי במקרה דנן עסקין בכמות עצומה המונה - **MDMA, 7.75 טבליות 2543** גרם נטו של קוקאין, 3,169.27 גרם נטו של חשיש ו-2,788 גרם נטו של קנביס.

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 8215/08 **יוסף נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.2.09) דחה בית המשפט עמוד 9

העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 24 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצוען של עבירות שעניינן **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים ועשיית מעשה כדי להפריע לשוטר במילוי תפקידו. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער נסע ברכב בו נכחו שניים נוספים. בני החבורה נדרשו לעצור במחסום משטרה, ובחיפוש שנערך ברכב התגלו **עשר אריזות שהכילו כ-1000 כדורי סם מסוכן מסוג MDMA**. בשלב זה אמר המערער לנהג הרכב לנסוע מתוך כוונה למנוע את מעצרו, ובהמשך הדרך נטשו הנוסעים את הרכב ונמלטו רגלית. במסגרת הערעור הנ"ל העיר בית המשפט העליון, כי המעשים שבגינן הורשע המערער מחייבים בד"כ ענישה חמורה יותר מזו שהושתה על המערער, עם זאת ההקלה (ודחיית הערעור) במקרה זה נבעה פועל יוצא מהליך הגמילה בו נטל חלק המערער.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 9978/08 **בודרם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.4.09) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 24 חודשים לריצוי בפועל (ופסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה במשך 12 חודשים לאחר שחרורו)**. עונשים אלו הוטלו על יסוד הודאתו של המערער בביצועה של עבירה שעניינה **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. עובדות מקרה זה לימדו, כי בחודש מאי 2008 נמצא המערער (בעל עבר פלילי) במקום מגוריו **242 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA**, וכ-1.98 גרם של אבקת חשיש.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 6931-08-09 **עייש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.4.10) דחה בית המשפט המחוזי בחיפה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בעכו, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 48 חודשים לריצוי בפועל**, יחד עם עונשים נלווים נוספים (בנוסף, הופעל במצטבר עונש מאסר מותנה בן שנתיים, כך שבסופו של יום הוטלו על המערער שש שנות מאסר בפועל). במסגרת העונשים הנוספים, המערער נפסל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה במשך **36 חודשים לאחר שחרורו**. עונשים אלו הוטלו על המערער בגין ביצועה של עבירה שעניינה **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער (בעל עבר פלילי מכביד ביותר) החזיק בביתו שבעכו, **734 כדורים מסוג MDMA**, שלא לצריכה עצמית בלבד וללא היתר כדן. כאן המקום לציין, כי פרשה זו נכללה במסגרת רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (ניתן 6.3.12), הלוא היא "הלכת בן חיים". עם זאת בהתייחסו למקרה הקונקרטי של המערער, לא מצא בית המשפט העליון להיעתר לבקשתו.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 8731/12 **לוגסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.4.13) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 22 חודשים לריצוי בפועל**. עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצוען של עבירות שעניינן **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; החזקה ושימוש בסם לצריכה עצמית (לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים). עובדות מקרה זה לימדו, על-פי האישום הראשון, כי המערער נסע ברכב ביחד עם אחר, כשהוא מחזיק בחבילה ובה **992 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA**. לאחר שהרכב עורר את חשדם של שוטרים שנסעו במקום, הם סימנו לו לעצור. נהג הרכב המשיך בנהיגה, ואילו המערער השליך את החבילה שהייתה ברשותו. לבסוף עצר הנהג והשניים נעצרו. בהמשך לכך, בזמן המעצר, הורה המערער לחברו שלא לומר כי החבילה

שנזרקה שייכת לו. האישום השני לימד כי במסגרת חיפוש שנערך בביתו של המערער, לאחר מעצרו. נמצאו בדירתו סם מסוכן מסוג **חשיש במשקל של 92.8 גרם** וקופסה המכילה **500 ריבועי נייר של סם מסוכן מסוג LSD**. כאן המקום לציין, כי בתיק זה הופעל גם מאסר על תנאי אך מתוך התחשבות **במצבו הנפשי של המערער** נקבע כי זה ירוצה בחופף למאסרו הנוכחי.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.4.16) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, שבמסגרתו הושת על המערער עונש מאסר **בן 42 חודשים לריצוי בפועל** ביחד עם עונשים נלווים נוספים. עונש זה הוטל על יסוד הודאתו של המערער בביצוע של עבירות שעניינן **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער **(בעל עבר פלילי מכביד ביותר)** סירב לפתוח את דלת ביתו, עת הגעתם של השוטרים לדירתו לשם ביצוע חיפוש על פי צו. באופן זה, המערער השליך במזיד סמים מסוכנים מסוג חשיש וקוקאין לאסלת השירותים והשמידם. אף על פי כן, נתפס בביתו סם מסוכן מסוג אקסטזי (MDMA) **בכמות של 446 כדורים**; סם מסוכן מסוג **חשיש בכמות של 406.71 גרם** (וכמות נוספת שאינה ידועה למשיבה); סם מסוכן מסוג **קוקאין בכמות של 26.4 גרם** (וכמות נוספת שאינה ידועה למשיבה). נתפסו גם שני משקלים אלקטרוניים.

ראו בנוסף: רע"פ 3443/07 **מכאון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.7.07); ע"פ 2279/15 **בורחוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.1.16).

מכאן, ראוי לבחון את **נסיבות ביצוע העבירות**.

עניין לנו כאן במעשים **מתוכננים**. ילמדו על כך כמויות הסם; דרך החזקתם; "המוצרים הנלווים" אשר הוחזקו עימם, תקופת ההחזקה הממושכת. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות **עיקרי**. אמנם, הנאשמת 2 הייתה שותפתו בהחזקת חלק קטן מהסמים אך עולה בבירור מכתב-האישום שחלק הארי של הסמים שנתפסו יוחס לנאשם זה לבדו. פועל יוצא של הפצת כמויות כה גדולות של סם בהחלט **עלול היה להיגרם נזק בריאותי קשה למשתמשים בסם ונזקים כלכליים לא-מבוטלים להם עצמם ולסביבתם הקרובה והרחוקה**. בפועל, נמנע נזק זה כתוצאה מפעולתם הנמרצת של גורמי אכיפת החוק. יש להניח שהעבירות בוצעו למען השגת בצע-כסף. הנאשם הבין היטב את החומרה שבמעשיו וצריך היה להימנע מלבצעם.

בהתחשב במכלול, מצאתי לנכון לקבוע בעניינו של האירוע הראשון המיוחס לנאשם 1 **מתחם עונש הולם הנע בין 33 לבין 60 חודשי מאסר לריצוי בפועל** לצד עונשים נלווים.

מכאן, ראוי לבחון את מתחם העונש ההולם את האירוע הנוסף **(הכלול בתיק המצורף)**. כאן, מדובר בהחזקה של 93 גרם קנביס וכן כ-90 גרם של חשיש. האמור בהחזקה שלא לצריכה עצמית של סמים שאינם מן הקשים בכמויות שאינן מבוטלות אך גם אינן אדירות.

אין צורך לחזור על ניתוח הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם בכגון דא. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מדובר במעשים מתוכננים כשהנאשם הוא העבריין הבלעדי; מעשים שהנזק הצפוי היה להיגרם פועל יוצא של הוצאתם לפועל עד תום היה ממשי. נזק זה נמנע בהתחשב בפעולתה היעילה של משטרת ישראל. סבורני, שגם כאן בצע כסף הוא שהוביל את הנאשם בביצוע המעשים.

מדיניות הענישה אשר נקבעה בבתי-המשפט בכגון דא מביאה, כאמור, בחשבון מחד גיסא את סוג הסם ומצד שני את כמותו (ראו **למקרים דומים**, הן בהיבט סוג הסם הן בהיבט הכמויות: ע"פ 1619/18 אלימלך נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 28.11.81; ת"פ (ב"ש) 8506-04-15 מדינת ישראל נ' אהרונ, ניתן ביום 9.9.15; ת"פ (ב"ש) 1875-12-14 מדינת ישראל נ' ממן ואח'; ניתן ביום 21.4.15; ת"פ (רמלה) 33125-01-14 מדינת ישראל נ' אבו לבן ואח', ניתן ביום 15.1.15; עפ"ג (י-ם) 47347-08-11 בירגאז נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.4.12).

בהתחשב במכלול, מצאתי לנכון לקבוע, אפוא, מתחם עונש הולם הנע בין 4 לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

משנקבעו מתחמי העונש ההולמים לאירועים אשר נדונו במסגרת גזר-דין זה, באה השעה לשקול מהו העונש אותו ראוי להטיל על הנאשם. בשקילה זו, יש להביא בחשבון את הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם. ריצוי עונש מאסר ממושך בוודאי יפגע בנאשם, שהוא אדם צעיר, אב ל-3 ילדים רכים. עונש שכזה יפגע גם במשפחתו הגרעינית, בפרט על רקע העובדה שמצבה הכלכלי של המשפחה הדרדר והעובדה שהנאשמת צפויה לרצות תקופה ממשית של מאסר בעבודות-שירות.

כתוצאה מביצוע העבירה מצוי הנאשם במעצר ממש מזה תקופה משמעותית ומהלך חייו הרגיל נעצר, אפוא, כליל. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בשלב מאוחר יחסית בהליך והוא מביע רצונו וכוונתו לחזור למוטב הן בדבריו לפניי בעל-פה (המפורטים לעיל) הן בשמשו כאסיר-תומך במסגרת מתקן-הכליאה (תעודה המעידה על כך הוצגה לי בדיון). הנאשם הודה באשמות שיוחסו לו במסגרת הסדר-טיעון כולל, חסך זמן שיפוטי ניכר ואף הביע חרטה מלאה, המלווה בהתנהגות טובה במסגרת מתקן הכליאה, כמפורט לעיל. מתסקיר השירות עולה, כי לנסיבות חייו הקשות הייתה השפעה על ביצוע מעשי העבירה. כמו-כן, עלה, כי עברו הפלילי מכביד במידת-מה, אף כי עבירת-סמים נרשמה לו רק בשנת 2008 (וגם אז דובר בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בלבד).

סוף דבר

בהתחשב במכלול מצאתי לנכון לגזור על הנאשמים עונשים כדלקמן -

על הנאשם 1 -

החלטתי לגזור לו עונש כולל בגין שני האירועים שבהם היה מעורב, כאשר מתחמי הענישה ההולמים ביחס אליהם צוינו

לעיל.

מוטלים עליו, אפוא,

(א) **42 חודשי מאסר לריצוי בפועל** מיום מעצרו;

(ב) 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים (למעט עבירה שעניינה צריכת סמים או החזקתם לצריכה עצמית בלבד).

(ג) **כלי רכב מסוג פולקסווגן מ.ר. 7100476 יחולט וכן סך של 2,340 ₪ שנתפסו ברשות הנאשם במועד מעצרו. כלי רכב מסוג טויוטה מ.ר. 6137330 שנתפס מידי יושורר בכפוף להפקדת סכום של 40,000 ₪ בקרן החילוט שהוקמה מכוח סעיף 36ח (א) לפקודת הסמים המסוכנים.**

(ד) **18 חודשי פסילת רישיון נהיגה** מיום שחרורו מן המאסר.

(ה) מוצגי הסמים שנתפסו יושמדו בידי משטרת-ישראל.

על הנאשמת 2

(א) 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

(ב) עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים התלוי ועומד נגדה (ת"פ 8753-10-16) יופעל כאשר חודשיים מתוכו יופעלו במצטבר ואילו היתרה תינשא בחופף לעונש המוטל היום.

התוצאה, הינה, אפוא, כי מוטלים על הנאשמת **6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.**

את עבודות השירות תרצה הנאשמת במקום עבודה - "**מרכז יום לקשיש עכו**", האגודה למען הקשיש, המצוי בכתובת: בבל 10 עכו.

עליה להתייצב לריצוי עונשה ביום 2.5.19 שעה 8:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14, טבריה.

אני מזהיר את הנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי העסקתה במסגרת זו. התנהגות בניגוד לאמור עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרה יומר לריצוי מאחורי סורג וברח.

(ג) 9 חודשי מאסר-על-תנאי לבל תעבור במשך 3 שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים למעט עבירה שעניינה צריכת סם מסוכן או החזקתו לצריכה עצמית בלבד.

(ד) פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים. רישיון הנהיגה יופקד במזכירות בית-המשפט ביום 1.6.19.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019.